

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Jornada de Germanor 2013

«L'Església amb tothom, al servei de tothom», 17 de novembre, una nova Jornada de Germanor. La labor d'un cristià és, des de l'amor a Déu, regalar aquest amor al proïsme. A nivell individual i com a membre d'una comunitat més gran: l'Església. Per a això, l'amor necessita d'organització de manera que sigui un servei comunitari ordenat.

Aquest amor s'organitza en tres grans tasques: anunci de la Paraula de Déu, sagraments i caritat, tasques que s'entrellacen i es necessiten entre elles. Són part de la naturalesa de l'Església, de la seva missió com a testimoni de Jesucrist. L'Església és la família de Déu al món i, com en tota

família, els seus membres han de vetllar per mantenir-se units en l'amor i a tenir cura els uns dels altres. Això implica cuidar moltes coses, cuidar els nostres temples, moltes vegades formant part del patrimoni històric del nostre país; els locals que s'utilitzen, que els sacerdots puguin viure amb austeritat però amb dignitat, procurar que l'Església pugui realitzar les seves activitats... Tantes coses que necessiten de la nostra corresponsabilitat... És la nostra fe, la nostra Església, la casa de Déu i casa nostra, com a catòlics que som. Per això la col·lecta de diumenge vinent és un recordatori d'un compromís que hauria de durar tot l'any, sabent compartir per a un bé més gran.

Diumenge XXXII de durant l'any | Cicle C

Lectura del segon llibre dels Macabeus (7,1-2.9-14)

En aquells dies, els set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia. Un d'ells parlant per tots digué: «Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares.»

El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei de món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna.»

Després d'aquest, va ser torturat el tercer [...]. Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

Salm responsorial (Salm 16)

Quan em desvetlli,
us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2,16–3,5)

Germans, que Jesucrist mateix, nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant i ens ha con-

cedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina.

Finalment, germans, pregueu per nosaltres; que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho féu Jesucrist

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (20,27-38)

«En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció, són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius perquè, per a ell tots viuen.»

2

full

«Quan em desvetlli» | Mn. Marc Majà i Guiu

Aquest diumenge llegim en el Salm: «Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.» A què es refereix el salmista quan parla de «desvetllar-se»?

En primer lloc, cal desvetllar-se de la son de la mandra, de la mediocritat, del viure en actitud passiva (sense preocupar-se de fer rendir els talents amb què Déu ens ha obsequiat, sense aportar res al món ni als altres), del mimetisme (limitant-se a fer allò que tothom fa), del consumisme (que ens manté, precisament, anestesiats i absorts en nosaltres mateixos).

En segon lloc, cal desvetllar-se del malson del pecat i del mal. En efecte, una de les principals estratègies amb què el pecat ens atrapa és la seva discreció. El mal se'ns apropa subtilment (dissimulant tota aparença de

malvat), ens adorm la consciència i la voluntat i, així, en aquest *mal son*, aconseguim fer-nos caure i transgredir el bé, que és la voluntat de Déu.

Finalment, l'Escriptura ens revela que l'ésser humà, després de viure en aquest món desvetllant-se contínuament cada dia, és cridat a un desvetllament definitiu. És el desvetllament de la mort, el pas d'aquest món al Pare. L'Evangelí d'avui ens brinda un dels ensenyaments més clars i fermes del Mestre sobre la resurrecció: «Déu no és de morts, sinó de vius». I l'ésser humà està creat per a la resurrecció, per a contemplar Déu cara a cara.

En aquest mes de novembre, en que oportunament preguem pels difunts, acreixem el nostre desig de desvetllar-nos a l'amor de Déu cada dia.

Any de la Fe - Els nostres sants - els nous beats màrtirs |

Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Són tres les motivacions que ens conviden a trobar-nos la gran família de la nostra diòcesi en la Jornada Diocesana el proper diumenge dia 17 de novembre. Estem ja a les acaballes de l'Any de la Fe. El diumenge de Crist Rei, el 24 de novembre, el papa Francesc clausurarà aquest temps de gràcia que el Senyor ens ha concedit per a enfortir la nostra fe i aprofundir-la. Durant tot l'Any de la Fe la gràcia de Déu ha estat abundosa per a redescobrir-nos creients i per a viure la fe cristiana que ens porta a la caritat i al testimoni joïós. A la nostra diòcesi han estat moltes les iniciatives que s'han fet en tots els àmbits, tant parroquials com diocesans, tant en les petites comunitats religioses, com en els moviments i associacions. És el moment de donar tots junts gràcies pels dons rebuts en aquest temps de gràcia. Podrem tornar a professar, amb alegria i amb el cor ple d'esperança la nostra fe, en la comunió de l'Església. Tots junts professarem la mateixa fe cristiana, amb l'esperança que, si la vivim serà per a nosaltres font de vida nova i podrem ser, quasi sense adonar-nos, l'ànima del món.

La jornada diocesana d'inici de curs es va convertint en una fita important per a poder començar el nou curs pastoral en la comunió diocesana. L'objectiu és reprendre el Pla Diocesà Pastoral en el nou curs. El lema que ens pertoca, tot seguint el Pla Pastoral, és: *Els nostres sants ahir i avui!* Recordem que el tema general dels cinc cursos és la santedat; una santedat viscuda

com a do en els sacraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'Eucaristia. I en el darrer dels cursos pastorals ens pertoca parar-nos en la realitat de santedat de la nostra diòcesi. Certament que són molts, moltíssims, els dons de santedat en la nostra diòcesi, que solament Déu sap i que nosaltres esperem descobrir, tot meravellant-nos, en l'aplec festiu del cel. Però de sants canonitzats i de fills de la diòcesi beatificats, som certament una terra afavorida. Els set sants de la nostra diòcesi —Bernat Calbó, Miquel dels Sants, Antoni Maria Claret, Joaquina de Vedruna, Pere Almató, Francesc Coll, Carme Sallés— formen una simfonia de santedat, que en aquest any hem de deixar ressonar, per a comprendre com van saber donar la resposta a la gràcia de Déu en la donació als germans. Però tampoc no podem oblidar els beats de la diòcesi: Pere Tarrés i els màrtirs en diferents persecucions religioses: sacerdots, religiosos, religioses, un laic.

Aquest any s'afegeix a la nostra trobada diocesana l'agraïment al Senyor pels més de trenta nous beats que tenen relació amb la nostra diòcesi dels 522 beatificats a Tarragona el proppassat 13 d'octubre, en raó del seu naixement o del treball pastoral en les parròquies i pobles nostres. Cal ser agraïts a Déu i acollir el do que ens fa amb tots ells. Els encapçala, per raó del seu ministeri, el bisbe Salvi Huix Miralpeix, i el segueixen homes i dones, joves i adults. Tots fidels fins a vessar la seva sang per Crist.

3

full

Agenda litúrgica de la setmana

10 ■ Diumenge XXXII de durant

l'any Cicle C. Dedicació de la catedral de Solsona. Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església (s. V). Sant Andreu Avel·lí, prevere (1521-1608).

Lectures: 2Macabeus 7,1-2.9-14 / Salm 16 / 2Tessalonicencs 2,16-3,5 / Lluc 20,27-38

Litúrgia de les hores: Setmana IV

11 □ Dilluns. Sant Martí de Tours, bisbe (†397).

Lectures: Saviesa 1,1-7 / Salm 138 / Lluc 17,1-6

12 ■ Dimarts. Sant Josafat, bisbe (1580-

1623). Sant Emilià, prevere (†574).

Lectures: Saviesa 2,23-3,9 / Salm 33 / Lluc 17,7-10

13 ■ Dimecres. Sant Leandre, bisbe (s. VI). Sant Estanislau, jesuïta (1550-1568). Sant Dídac, religiós (1400-1463).

Lectures: Saviesa 6,2-12 / Salm 81 / Lluc 17,11-19

14 ■ Dijous. Sant Eugeni, bisbe (s. I). *Lectures:* Saviesa 7,22-8,1 / Salm 118 / Lluc 17,20-25

15 ■ Divendres. Sant Albert el Gran, bisbe (1206-1280). Sant Leo-

pold, laic (s.XII).

Lectures: Saviesa 13,1-9 / Salm 18 / Lluc 17,26-37

16 ■ Dissabte. Santa Margarida d'Escòcia, laica (†1093). Santa Gertrudis, verge (1256-1303).

Lectures: Saviesa 18,14-16 / Salm 104 / Lluc 18,1-8

17 ■ Diumenge XXXIII de durant l'any / Cicle C. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231). Sant Gregori Taumaturg, bisbe (s. III).

Lectures: Malaquies 3,19-20a / Salm 97 / 2Tessalonicencs 3,7-12 / Lluc 21,5-19

El primer curs on-line de diàleg entre la teologia i la ciència

El diàleg teologia-ciència al teu abast

Science and Faith (SAF), ofert per la Facultat de Teologia de Catalunya, és el primer curs online en àmbit Catòlic de Diàleg Teologia-ciència. Hem avançat molt en els últims trenta anys i volem posar al teu abast els principals fruits d'aquest diàleg. Ciència i Fe ja no són enemigues, sinó que col·laboradores.

Aquest curs es dirigeix a persones inquietes, que volen donar raó de la seva fe en la nostra cultura tan marcada per la ciència. Si desenvolupes un paper formatiu dins de l'Església Catòlica (professor, catequista, sacerdot, religiós/a...) aquest curs t'interessa. El SAF t'ajudarà a trobar bones respostes a les freqüents preguntes que adults, joves i nens ens plantegen sobre la relació ciència-fe. Aquest curs gaudeix del patrocini del Pontifici Consell de la Cultura (Vaticà).

Temari

En el nostre trobaràs la resolució dels problemes més polèmics del diàleg teologia-ciències. Però es vol anar més enllà. El nostre objectiu és dotar-te de les bases filosòfica, teològica i científiques necessàries per a poder realitzar un diàleg constructiu i seriós que vagi més enllà de l'anecdota.

1er Curs (2013-2014)

Temes: El món es va fer en 7 dies o en 14.000 milions d'anys? Gènesi 1 i 2 a debat Galileu i el diàleg Ciència i fe; Investigant un cosmos sorprenent. La riquesa de la realitat; Com la ciència coneix la realitat? El Mètode Científic

La teologia, és un accés a la realitat o pura mitologia?; Teologia i veritat

Un diàleg no sempre fàcil: la relació Teologia-ciència al llarg de la història;

Com ha estat l'evolució cosmològica del nostre univers?; Teories de l'evolució biològica; Què vol dir que Déu ha creat el món? Teologia clàssica de la creació;

Un món dissenyat per Déu; Jesucrist, té alguna cosa que veure amb l'evolució còsmica?;

Un diàleg amb la ciència que enriqueix a la teologia, el nou concepte de «creació evolutiva».

S'està preparant una segona part del nostre curs pel 2014-2015 en el qual ampliarem els temes tractats per tenir una visió molt més àmplia del nostre diàleg.

2n Curs (2014-2015)

La creació com Liber Naturae: creació i revelació; Teories sobre l'evolució dels homínids; L'origen de la vida humana i el desenvolupament embrionari;

Déu va intervenir en la creació del primer home? I en la creació de cada home?; En un univers en evolució, podem dir que l'home ha estat creat a imatge i semblança de Déu?

La clonació i les cèl·lules mare; L'Església i el darwinisme; Puc esperar un miracle en la meua vida? (teologia dels miracles); Antropologia i neurociència; Què vol dir ressuscitar d'entre els morts?; La fi del nostre univers segons la Ciència La fi de l'univers segons la teologia.

Més informació a: <http://www.scienceandfaithbcn.com/> i al telèfon 934 53 49 25.

El «cel» com a plenitud d'intimitat amb Déu | Beat Joan Pau II.....

Quan hagi passat la figura d'aquest món, els qui hagin acollit Déu en la seva vida i s'hagin obert sincerament al seu amor, almenys en el moment de la mort, podran gaudir de la plenitud de comunió amb Déu, que constitueix la meta de l'existència humana. Com a ensenya el Catecisme de l'Església Catòlica, «aquesta vida perfecta amb la santíssima Trinitat, aquesta comunió de vida i d'amor amb ella, amb la Mare de Déu, els àngels i tots els benaurats es diu cel. El cel és la fi última i la realització de les aspiracions més profundes de l'home, l'estat suprem i definitiu d'aquesta» (núm. 1024).

La noció bíblica de cel

En el llenguatge bíblic el «cel», quan va unit a la «terra», indica una part de l'univers. A propòsit de la creació, l'Esclusura diu: «Al principi va crear Déu el cel i la terra» (Gn 1, 1).

En sentit metafòric, el cel s'entén com la casa de Déu, que en això es distingeix dels homes, Déu, des de dalt del cel, veu i jutja i baixa quan l'invocuem. No obstant això, la metàfora bíblica dóna a entendre que Déu ni s'identifica amb el cel ni pot ser tancat en el cel.

A la representació del cel com a estatge transcendent del Déu viu, s'hi afegeix la de lloc al qual també els creients poden, per gràcia, pujar, com mostren en l'Antic Testament les històries d'Enoc i Elies. Així, el cel resulta figura de la vida en Déu. En aquest sentit, Jesús parla de «recompensa en els cels» i exhorta a «amuntegar tresors en el cel» [...].

Val la pena escoltar el que referent a això ens diu sant Pau en un text de gran intensitat: «Déu, que és ric en misericòrdia, ens ha estimat amb un amor tan gran que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts pels nostres pecats: és per gràcia que heu estat salvats! Per mitjà de Jesucrist, Déu ens ha ressuscitat amb ell i ens ha entronitzat dalt al cel juntament amb ell; així, davant els segles que vindran, i en virtut de la bondat que ens ha tingut en Jesucrist, ha volgut deixar ben clara la incomparable riquesa de la seva gràcia» (Ef 2,4-7).

Així, doncs, la participació en la completa intimitat amb el Pare, després del recorregut de la nostra vida

terrenal, passa per la inserció en el misteri pasqual de Crist. Sant Pau subratlla amb una imatge espacial molt intensa aquest caminar el nostre cap a Crist en els cels al final dels temps: «Després nosaltres, els qui visquem, els qui quedem, serem arrabassats en núvols, juntament amb ells [els morts ressuscitats], a la trobada del Senyor en els aires. I així estarem sempre amb el Senyor. Consoleu-vos, doncs, mútuament amb aquestes paraules» (1Te 4,17-18).

El cel no és un lloc físic, és una relació amb Déu

En el marc de la Revelació sabem que el «cel» o la «benaurança» en la qual ens trobarem no és una abstracció, ni tampoc un lloc físic entre els núvols, sinó una relació viva i personal amb la santíssima Trinitat. És la trobada amb el Pare, que es realitza en Crist ressuscitat gràcies a la comunió de l'Esperit Sant.

Cal mantenir sempre certa sobrietat en descriure aquestes realitats últimes, ja que la seva representació resulta sempre inadequada. Avui el llenguatge personalista aconsegueix reflectir d'una forma menys impròpia la situació de felicitat i pau en què ens situarà la comunió definitiva amb Déu [...].

Aquesta situació final es pot anticipar d'alguna manera avui, tant en la vida sacramental, el centre de la qual és l'Eucaristia, com en el do de si mateix mitjançant la caritat fraterna. Si sabem gaudir ordenadament dels béns que el Senyor ens regala cada dia, experimentarem ja l'alegria i la pau de què un dia gaudirem plenament. Sabem que en aquesta fase terrenal tot té límit; però pensar en les realitats últimes ens ajuda a viure bé les realitats penúltimes. Som conscients que mentre caminem en aquest món som cridats a buscar «les coses de dalt, on està Crist assegut a la dreta de Déu» (Col 3,1). *(Text simplificat i adaptat de l'audiència del 21 de juliol de 1999.)*

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Novembre del 2011

28. Parella sense fills, majors de 55 anys en l'atur; sense cap ingrés per esgotament de totes les prestacions socials. Sol·liciten: ajut econòmic per a despesa de lloguer d'habitació. Import: 150 euros.

29. Nucli familiar monoparental format per mare i una filla de 14 anys. La mare fa neteges esporàdiques cobrant 400 euros al mes; viuen en habitació de lloguer. Sol·liciten: ajuda econòmica per a despesa de material escolar i llibres. Import: 235 euros.

30. Nucli familiar format per matrimoni i dos fills menors de 4 i 2 anys; els únics ingressos provenen de la prestació d'atur del marit. Sol·liciten: ajuda econòmica per a despesa mèdica. Import: 65 euros.

31. Parella de 57 i 53 amb un fill de 20; han esgotat totes les prestacions de l'atur i no troben feina. Han fet sol·licitud de la RMI. Sol·liciten: suport econòmic per al pagament d'una factura pendent del gas. Import: 237 euros.

32. Nucli familiar format per mare de 39 anys i dues filles menors de 10 i 6 anys. Els seus únics ingressos mensuals són de 426 euros de l'ajuda familiar per fills a càrrec; paga un lloguer de 140 euros mensuals. Sol·licita: ajuda econòmica per a pagar la factura de la llum. Import: 121 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Unnim **2107.1002.39.3378964893**.

Inaugurat el curs a l'Institut de Ciències Religioses

El dimarts 8 d'octubre tingué lloc l'acte d'inauguració de curs a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic. La lliçó inaugural portà per nom «Art, patrimoni i fe. Assaig sobre naturalesa i lectura del patrimoni cultural de l'Església» i la pronuncià el Dr. Marc Sureda i Jubany.

L'acte començà a les 18.30, amb una missa presidida per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, i que se celebrà a l'església del Seminari. Tot seguit, a les 19.30, tingué lloc l'acte d'inauguració del curs, que comptà amb la presència de l'esmentat prelat, moderador de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, Begonya Palau, directora de l'Institut, Concepció Huerta, representant de la Facultat de Teologia de

Catalunya, i el qui pronuncià la lliçó inaugural, Marc Sureda i Jubany, doctor en Història i conservador del Museu Episcopal de Vic. Durant l'acte també es va fer un petit homenatge a Ramon Bufí, professor de Moral Social al centre, que enguany s'ha jubilat.

Cloenda diocesana de l'Any de la Fe: diumenge vinent

Diumenge vinent, 17 de novembre, a 2/4 de 6 de la tarda, tindrà lloc la cloenda diocesana de l'Any de la Fe a la catedral de Vic. En la mateixa celebració es donarà gràcies a Déu pel do dels 21 beats vinculats a la nostra diòcesi, testimonis heroics de fe. I com que el tema proposat pel Pla Diocesà del present curs és justament «Els nostres sants, ahir i avui», és escaient de celebrar l'inici d'aplicació del Pla Diocesà de Pastoral, curs 2013-14.

Recordem el programa d'actes: 11 del matí, acolliment al Seminari i pregària inicial. 11,30, ponència sobre «Simfonia de santedat: un repte a les necessitats d'avui», a càrrec de Mn. Norbert Miracle. Seguidament es presentarà l'actual curs pastoral i es donaran infor-

macions i materials d'actualitat. 13,30, dinar al Seminari (preu 10 euros adults, 8 euros nens). 17,30, celebració de l'eucaristia a la catedral, presidida pel nostre bisbe, Mons. Romà Casanova i Casanova.

Mn. Ramon Carbonell i Serrasolsas, *in memoriam*

Nasqué a Sovelles (Ripollès) l'any 1928. Fou ordenat prevere en la cerimònia multitudinària del Congrés Eucarístic de Barcelona de l'any 1952. Des de bon començament, la seva tasca pastoral fou marcada pel seu caràcter amable amanit de bonhomia

i senzillesa, caràcter que l'acompanyà al llarg de la vida. Fou vicari de Santa Maria de Seva, del Carme de Manresa, ecònom de Sant Martí Sacalm i Castellnou de Bages, regent de Mura i ecònom de Talamanca. Després fou nomenat director espiritual del Seminari Menor de Vic.

També fou rector de Sant Martí Sescorts, administrador del Seminari de Vic, consiliari diocesà de

l'Hospitalitat de Lurdes i rector administrador de la Casa Sacerdotal de Vic. Durant uns anys fou el responsable de l'atenció als preveres malalts i grans. Fou també responsable de la parròquia de Sant Pere de Roda i consiliari diocesà de Vida Creixent.

Els últims quatre anys els va viure a la Clínica de Sant Josep de les Germanes Josepines de la Caritat, a les quals va prestar el seu servei amatent sempre que la salut li ho permeté. També s'ocupava de la parròquia de Sant Martí Sescorts, on deixà un record de veritable zel pastoral i estimació entranyable expressat de manera emotiva amb un text que en el seu comiat llegiren quatre joves de la parròquia. Morí el dia 25 de setembre. El dia 27 se celebrà l'eucaristia exequial, presidida pel senyor bisbe Romà i amb la presència d'una trentena de sacerdots a l'església de les Germanes Josepines de la Caritat de Vic.

Calendari dels recessos mensuals per als preveres diocesans

El clergat de la diòcesi —agrupat en dos grups per zones, a Vic i Manresa— celebra mensualment un recés en què fan pregària junts, aprofundeixen un tema de teologia, espiritualitat sacerdotal o pastoral i comparteixen l'àpat. Per Advent i Quaresma, el bisbe Romà acostuma a dirigir la predicació. Aquest és el calendari

d'enguany: pel novembre es parlarà de fe i vida eterna; pel desembre es farà el recés d'Advent; pel gener es parlarà de l'encíclica *Evangelii nuntiandi*; pel febrer, de l'*Ad gentes* i de la Nova Evangelització; pel març es farà el recés quaresmal, i pel maig es tractarà de la *Redemptoris missio*.

A la vora del foc | Savis que he conegut | Climent Forner.....

La mort del doctor Martí de Riquer, esdevinguda el dia 17 del proppassat setembre, m'ha obligat a escriure aquest article. Mai no agrairé prou a nostre Senyor les persones cultes que he conegut i tractat al llarg de la meua vida fins a considerar-me'n amic, al marge d'alguns professors i dels set o vuit literats catalans de primera fila. Sí, perquè no sols els he admirats com a savis, sinó que m'han fet un bé immens, sempitern, aprenent com sóc amb unes ganes infinites de saber. Ah!, i tots ells, per cert, molt humils i amb un gran sentit de l'humor.

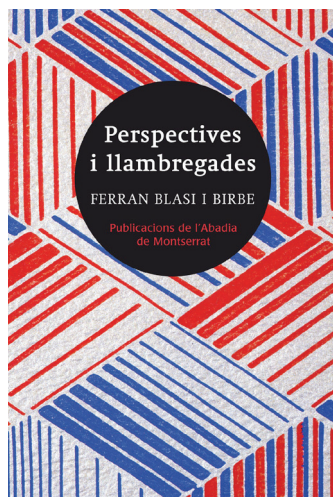
El pare Miquel Batllori (Barcelona, 1909-2009). Jesuïta com el papa Francesc. El vaig conèixer per allà els anys 1950, gràcies al comú amic Octavi Saltor, i vaig tenir la sort de compartir taula amb ell en tres o quatre ocasions. Fins i tot li vaig fer de taxista portant-lo de Montserrat a Vallfogona de Riucorb arran d'aquell homenatge que retérem al cèlebre rector Vicent Garcia (12 de setembre de 1975), en el 350è aniversari del seu traspàs. Quin prodigi de memòria històrica! Coneixia de tal manera els esdeveniments de tot tipus i els personatges que els havien protagonitzat, que te'ls feia reviure al detall com si fossin actuals. Ramon Llull, Arnau de Vilanova, Costa i Llobera, per exemple, seien a taula amb nosaltres brindant amb xampany.

El doctor Martí de Riquer (Barcelona, 1914-2013), que deia, quin altre cas! Historiador de la literatura com pocs i coneixedor de la poesia trobadoresca com

ningú. Mai no li agrairé prou l'inestimable suport que em prestà durant els tres anys que vaig dedicar-me a traduir del provençal al català *Guillem de Berguedà i altres trobadors* (L'Albí, 1986), prologant-me i tot el llibre al final. Quin home més savi! I quin catedràtic, reconeixen els seus deixebles! Em va fer gràcia que, no recordo quin periodista, el definís arran del seu decés com un creient «catòlic, apostòlic i romà». Doncs cap al cel, amb la pipa exhalant encens i amb el bon humor de Cervantes!

Podria esmentar-ne alguns més; em limitaré a dos de vivents, i que em perdonin si fereixo la seva sensibilitat. El doctor Josep Perarnau i Espelt (Avinyó, 1928), condeixeble meu al Seminari de Solsona. Professor, ja jubilat, de la Facultat de Teologia de Catalunya i reconegut doctor «honoris causa» per la Universitat de Barcelona. Va viure com pocs, al costat del doctor Josep Pont i Gol i del futur bisbe Antoni Deig, el Concili Vaticà II arribant-ne a publicar primicerament tots els textos en català; però de tal manera s'ha endinsat en l'estudi dels teòlegs medievals catalans que, talment una rata d'arxius (Roma, Munic), ha viscut sempre segles enrere. És més: si algun dia el beat Ramon Llull arriba a ser proclamat sant serà gràcies a ell per haver desmuntat una per una les falses acusacions d'heretgia que li havia engaltat l'inquisidor Nicolau Eimeric.

Llibres | Perspectives i llambregades

Ferran Blasi.

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

En una primera aproximació, les dues paraules del títol reflecteixen el contingut del llibre i les dues actituds amb què l'autor s'enfronta amb la realitat sobre la qual vol treballar. La més característica és la de l'observador que fa una llambregada a un esdeveniment, un paisatge, unes persones. S'hi veu l'observador, el periodista, l'investigador, que ens vol transmetre com l'afecta allò que veu o una notícia que li arriba, tot copsant-ne alhora la dimensió ètica. L'altra actitud ve en un moment posterior, i és la feina de l'historiador, de l'assagista, del pensador que ens en vol oferir la perspectiva.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60